

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 7C/231/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513211619
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Beňák
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2022:7513211619.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudcom JUDr. Lukášom Beňákom v spore žalobkyne: U. W., W.. XX.XX.XXXX, F. C. XX, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Daniel Blyšťan s.r.o., so sídlom v Košiciach, Užhorodská 21, proti žalovanému: Orange Slovensko a.s., IČO: 35 697 270, so sídlom v Bratislave, Metodova 8, zast.: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., IČO: 35 855 673, so sídlom v Bratislave, Dr. Vladimíra Clementisa 10, o ochrane spotrebiteľa a zaplataenie 409 € s prísl.

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 409,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75% ročne zo sumy 169,- € od 20.03.2013 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,75% ročne zo sumy 240,- € od 24.07.2013 do zaplataenia a žalobkyňa je p o v i n n á vydať žalovanému notebook HP COMPAQ PRESARIO CQ58/250, výrobné číslo: XCBXXXXXXX, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa v žalobe podanej na tunajší súd dňa 17.07.2013 žiadala, aby súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť jej sumu 169 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75% ročne od 20.3.2013 do zaplataenia a aby určil, že právny vzťah založený žalobkyňou a žalovaným zmluvou o poskytnutí verejných služieb č. E. zo dňa 27.2.2013 a dodatok ID dodatku XXXXXXXX zo dňa 27.2.2013 nie je, taktiež žiadala, aby súd zakázal žalovanému používať ustanovenie 7.3 a 4.3 všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. v spotrebiteľských zmluvách a zároveň aby žalovaný bol zaviazaný zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a trovy tohto konania na tom základe, že dňa 27.2.2013 ako spotrebiteľ uzavrela so žalovaným ako dodávateľom zmluvu o poskytovaní verejných služieb E. a dodatok ID dodatku XXXXXXXX (ďalej dodatok). Uvedenú zmluvu uzatvárala s cieľom využívať účastnícky program Mobilný internet Premium a z uvedeného dôvodu si zakúpila aj notebook HP COMPAQ Presario CQ 58-250 za sumu 169 €, ktorú žalovanému aj vyplatila. Pri uzatváraní tejto zmluvy a dodatku bola pracovníčkou žalovaného p. Veronikou Novotnou ubezpečená o dostupnosti služby mobilný internet, ktorej poskytnutie je predmetom zmluvy, v mieste svojho bydliska. Táto skutočnosť sa však ukázala nepravdivá, a teda žalobkyňa nemôže v mieste svojho bydliska mobilný internet ani zakúpený notebook využívať. Vzhľadom na túto skutočnosť požadovala zrušenie zmluvy a súčasne dodatku a vrátenie sumy 169 € oproti vráteniu notebooku, a to najskôr ústne na pobočke žalovaného, kde zakúpený notebook odovzdala pracovníkom žalovaného a potom, čo jej nebolo vyhovené následne aj písomne listom zo dňa 13.03.2013, v ktorom od zmluvy a dodatku odstúpila a požadovala zaplataenie sumy 169

€. Žalovaný na odstúpenie od zmluvy reagoval listom zo dňa 12.04.2013, v ktorom uviedol, že požiadavke na odstúpenie od zmluvy nevyhovuje a poukázal na body 7.3 a 4.3 všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. s tým, že nie sú splnené podmienky na odstúpenie od zmluvy, ako aj dodatku bez účtovania zmluvnej pokuty. Žalobkyňa tvrdila, že ustanovenie bodu 4.3 ako aj bodu 7.3 všeobecných podmienok sú neprijateľnými podmienkami, ktoré vyvolávajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Taktiež odmietla tvrdenie, že odstúpenie od zmluvy nie je možné bez účtovania zmluvnej pokuty a vzhľadom na skutočnosť, že predmetné ustanovenie všeobecných podmienok bolo vyhlásené za neprijateľnú podmienku v inom súdnom konaní, resp. v obdobnom prípade, nemôže si žalovaný na jej základe uplatňovať voči žalobkyni nárok na zmluvnú pokutu. Nakoľko bod 7.3 a 4.3 všeobecných podmienok je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatnou podmienkou. Žalovaný žalobkyni neposkytol dohodnuté plnenie a odstúpenie žalobkyne od zmluvy zo dňa 13.03.2013 je preto platné. Jej nárok na zaplatenie sumy 169 € s príslušenstvom je v plnom rozsahu oprávnený. Žalovaný porušil svoje povinnosti ustanovené Občianskym zákonníkom, ako aj Zákomom na ochranu spotrebiteľa, keď pri uzatváraní zmluvy ju uviedol do omylu a taktiež použitím neprijateľných zmluvných podmienok vo všeobecných podmienkach, ktorými sa spravuje predmetný právny vzťah. Porušenie spotrebiteľských práv žalobkyne žalovaným zakladá jej nárok na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle citovaných ustanovení zák. č. 250/2007 Z. z., ktoré žiada priznať vo výške 500 €.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil, žiadal, aby ju súd zamietol, a to z dôvodu, že uzavrel so žalobkyňou dňa 27.02.2013 písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. E. a dodatok k predmetnej zmluve, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len VZP). Žalobkyňa podpisom zmluvy znenie VZP akceptovala. V ustanovení čl. VII bodu 7.3 VZP je uvedené: vzhľadom na charakter šírenia rádiových vln spoločnosť Orange Slovensko nezaručuje na každom mieste geografickej oblasti pokrytej signálom siete, že účastník dosiahne pripojením k sieti rovnakú alebo najvyššiu kvalitu a dostupnosť poskytovaných služieb. Nezodpovedá preto za prípadné zhoršenie kvality prenosu signálu, resp. kvality služieb (vrátane zníženia rýchlosti prenosu dát, priepustnosti prenosu dát a podobne) spôsobené poveternostnými, fyzikálnymi alebo inými vplyvmi. Nedostatočné pokrytie signálom niektorých geografických oblastí Slovenskej republiky nezakladá právo účastníka na odstúpenie od zmluvy. Ako poskytovateľ verejných elektronických komunikačných služieb nemôže ovplyvniť vplyv poveternostných, fyzikálnych a iných vplyvov na šírenie dát. Nie je spravodlivé založiť nárok na odstúpenie od zmluvy na vplyvoch vonkajšieho prostredia, ktoré zmluvná strana nedokáže ovplyvniť. Zároveň uviedol, že ustanovenie čl. IV bodu 4.3 VZP, v ktorom sú uvedené dôvody, pre ktoré je účastník oprávnený od zmluvy odstúpiť, je v súlade so zákonom a nie je preto neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Preverení údajov z interných systémov zistili, že dátové prenosy boli prostredníctvom SIM karty s telefónnym číslom XXXX XXX XXX, ktorú obdržala žalobkyňa na základe zmluvy č. E. vykonávané, žalovaný žalobkyni služby poskytol. Vzhľadom na tieto skutočnosti považuje žalobný návrh za nedôvodný a majú za to, že medzi účastníkmi konania bola dňa 27.02.2013 zmluva o poskytovaní verejných služieb č. E. spolu s dodatkom platne uzavretá. Ustanovenia článku IV bod 4.3 a čl. VII bodu 7.3 VZP nie sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami a k platnému odstúpeniu od zmluvy zo strany žalobkyne nedošlo.

3. Žalobkyňa po podaní žaloby uhradila žalovanému sumu 240 €, ako zmluvnú pokutu, ktorú od nej žalovaný vyžadoval v súlade so zmluvou, ktorá je predmetom tohto konania a ktorej neuhradenie vymáhal aj tým, že jej odmietol poskytovať iné služby. Preto požiadala o zmenu žaloby z tohto dôvodu a poukázala na synalagmatickosť vzájomných záväzkov strán a s tým spojený spôsob vyporiadania vzťahu medzi stranami v zmysle § 140 ods. 3 CSP a § 457 Obč. zák. Navrhla, aby súd pripustil rozšírenie žaloby v tomto znení: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 409 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75% ročne zo sumy 169,00 eur od 20.3.2013 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5,75% ročne zo sumy 240,00 eur od 24.7.2013 do zaplatenia a žalobkyňa je povinná vydať žalovanému notebook HP COMPAQ Presario CQ 58-250, výrobné číslo XCBXXXXXXX do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

4. Súd uznesením č. k. 7C/231/2013-54 zo dňa 22.2.2018 pripustil zmenu doterajšieho návrhu na návrh vyššie uvedený (§ 139, § 143 a § 294 CSP).

5. Okresný súd Košice - okolie rozsudkom sp. zn. 7C/321/2013 zo dňa 17.09.2019 žalobu zamietol a žalobkyni uložil povinnosť uhradiť žalovanému 100% trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že podľa jeho názoru ani jedna z uvedených podmienok na odstúpenie od zmluvy splnená nebola, a preto žalovaný si voči žalobkyni uplatnil zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorú žalobkyňa počas konania zaplatila vo výške 240 € ale uplatnila si nárok na vrátenie tejto sumy z dôvodu, že odmieta tvrdenie, že odstúpenie od zmluvy nie je možné bez účtovania zmluvnej pokuty v prípade, keď body 7.3 a 4.3 VOZ sú vyhlásené za neprijateľné a neplatné.

Súd skúmal, či vôbec dôvody na odstúpenie aj reálne existujú v danom prípade, či už zmluvné alebo zákonné. Je nesporné, že tieto dôvody neexistujú, lebo strany sporu sa nedohodli v zmluve na presnom odbornom mieste pre internet. V konaní bolo pracovníkom žalovaného potvrdené, že poskytnutie signálu v čase uzavretia zmluvy bolo veľmi dobré, najmä v časti Ruskov XX. Pracovník žalovaného pripustil, že možno išlo len o zlé umiestnenie v dome žalobkyne, t.j. mohlo ísť o hrubé múry. V čase sa môže meniť pripojenie internetu vzhľadom na rôzne poveternostné okolnosti. Žalovaný tvrdil, že skúma dostupnosť svojich služieb pred akceptovaním návrhu na uzavretie zmluvy. Žalobkyňa nepreukázala, čím neuniesla dôkazné bremeno v tom, že jej žalovaný garantoval v zmluve pokrytie signálom presne v Ruskove č.d. XX. Žalovaný žalobkyňu pri uzatváraní zmluvy neuviedol do omylu, lebo jej nezamčal žiadne riziká, ktoré môžu ovplyvniť kvalitu a rýchlosť pripojenia na sieť a že o týchto rizikách žalobkyňa aj reálne vedela potvrdil vo svojich výpovediach vzhľadom na to, že je klientkou ich spoločností a má uzavreté viaceré zmluvy na odber ich služieb. Vzhľadom na uvedené súd považuje predmetnú zmluvu za platne uzavretú a nezistil dôvody jednak zákonné ani dohodnuté vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré by umožňovali žalobkyni odstúpiť od zmluvy. Nakoľko žalobkyňa odstúpila od zmluvy, dohodnutú zmluvnú pokutu uhradila v súlade s právnymi predpismi, a preto nemôže ísť o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného na úkor žalobkyne. Žalobkyňa žiadala, aby súd zakázal žalovanému použiť ustanovenia vo všeobecných podmienkach v čl. VII bod 7.3 a v čl. IV bod 4.3 z dôvodu, že ide o neprijateľné podmienky, ktoré vyvolávajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Súd dospel k záveru, že obe tieto podmienky zo všeobecných podmienok, ktoré žiada žalobkyňa zakázať žalovanému používať nie sú neprijateľné a v neprospech slabšej zmluvnej strany. Spotrebiteľ má možnosť sa domáhať svojich práv pri nekvalitne poskytnutej službe aj reklamáciou a v prípade, že opakovane bude služba poskytovaná nekvalitne, môže odstúpiť od zmluvy v súlade s bodom 4.3 písm. c) všeobecných obchodných podmienok. Čo sa týka primeraného finančného zadost'učinenia žalobkyňa nebola úspešná vo vyhlásení zmluvných podmienok za neprijateľné, , nesplnila tak základnú podmienku pre priznanie nároku na primerané finančné zadost'učinenie. Rovnako zo strany žalovaného v konaní súd nezistil žiadne porušenie Zákona o ochrane spotrebiteľa alebo iného právneho predpisu.

6. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala žalobkyňa odvolanie. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo ho zmenil tak, že jej žalobe v celom rozsahu vyhovie. Uplatnila si náhradu všetkých trov konania, vrátane odvolacieho konania. Opätovne poukázala na to, že dňa 27.03.2013 uzavrela so žalovaným spotrebiteľskú zmluvu o poskytovaní služieb, ktorou jej mali byť poskytované služby žalovaného, a to konkrétne internet, za ktorým účelom si zakúpila aj zariadenie notebook, avšak vzhľadom k tomu, že v mieste svojho bydliska tento notebook a internet nemohla využívať listom zo dňa 13.03.2013 od zmluvy odstúpila, ktoré odstúpenie žalovaný neakceptoval. Fakturoval žalobkyni služby podľa zmluvy a odmietol vrátiť žalobkyni peniaze, ktoré mu za zakúpené a veci a služby zaplatila. Preto podala žalobu o zaplatenie 169 €, o určenie, že právny vzťah medzi ňou a žalovaným na základe uvedenej zmluvy a jej dodatku nie je a zákaz pre žalovaného používať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v bode 4.3 a 7.3. Tiež sa domáhala primeraného finančného zadost'učinenia a náhrady trov konania. Keďže žalovaný v priebehu konania prestal poskytovať žalobkyni aj iné služby, než ktoré vyplývali z predmetnej zmluvy č. A XXXXXXXX, a to konkrétne telefónne služby, v podstate ju donútil k úhrade zmluvnej pokuty 240 €, ktorú mu aj zaplatila a úhradou zmluvnej pokuty došlo ku skončeniu zmluvy č. A XXXXXXXX, ktoré akceptoval aj žalovaný. Práve z toho dôvodu žalobkyňa zmenila svoju žalobu, vzala späť návrh o určenie, že právny vzťah medzi ňou a žalovaným nie je a trvala už na zaplatení 409 € s príslušenstvom oproti povinnosti vydať žalovanému notebook, trvala na zákaze pre žalovaného používať v spotrebiteľských zmluvách ňou označenú neprijateľnú zmluvnú podmienku, trvala na primeranom finančnom zadost'učinení a náhrade trov konania. Rozsudok, ktorý vydal súd prvej inštancie, vzhľadom na odôvodnenie, o ktoré sa opiera, je podľa nej nezákonný a vykazuje vady, ktoré majú na mysli odvolacie dôvody uvedené v tomto odvolaní.

Poukázala tiež na to, že nerozporuje skutočnosti, ktoré súd prvej inštancie správne zistil, a to, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu predmetnej zmluvy a jej dodatku, že touto zmluvou žalovaný poskytol žalobkyni službu využívať telekomunikačné služby a aktivoval jej program mobilný internet Premium a odpredal zariadenie notebook HP COMPAQ Presario za sumu 169 €. Tiež nebolo sporné, že žalobkyňa hneď na druhý deň po uzavretí zmluvy vrátila žalovanému router, za ktorý jej vrátili kúpnu cenu a notebook tiež chcela vrátiť, ale pracovníci v predajni to odmietli z dôvodu, že bol vybalený a dôvod, ktorý uviedla, a to nemožnosť pripojenia na internet neakceptovali. Nebolo sporné, že žalobkyňa listom odstúpila od zmluvy a že žalovaný toto odstúpenie a zrušenie zmluvy neakceptoval. Sporné medzi stranami sporu ostalo a súd nesprávne tieto skutočnosti zistil napriek vykonaným dôkazom, a to pohnútky žalobkyne, ktoré ju viedli k uzavretiu zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a to zmluvy č. A XXXXXXXX a jej dodatku a ubezpečenie o možnosti využívania týchto služieb v mieste bydliska žalobkyne. Túto zmluvu žalobkyňa uzavrela so žalovaným po ubezpečení pracovníčkou žalovaného, že práve v mieste jej bydliska je dostatočný signál, a preto si zakúpila notebook, pretože v tom čase mala mobilný telefón a nepotrebovala zariadenie na telefonovanie, ale na využívanie internetu doma. Vybrala si notebook ako veľké zariadenie v porovnaní s telefónom, ktoré môže používať doma, ako aj router, aby mohol byť signál šírený v dome. Ako ďalšie dôkazy poukázala na faktúry, ktoré sám žalovaný predložil na č. XXXX XXX XXX za obdobie od 27.2.2013 do 26.7.2013, kde bola vykazovaná spotreba 0,00. Samotné správanie žalobkyne hneď po zistení, že v mieste bydliska nemá signál a že na druhý deň chcela vrátiť zakúpené veci, teda notebook aj router a ukončiť zmluvu, je tiež nepriamym dôkazom o tejto skutočnosti. Napokon žalovaný navrhol na preukázanie vypočuť svedkyňu, svoju predavačku, ale súd ju nevypočuť, lebo sa mu ju nepodarilo zabezpečiť. Súd na základe toho, že žalovaný poukázal, že v zmluve sa nenachádza žiadne ustanovenie o tom, že by žalobkyňa chcela využívať služby na konkrétnom mieste alebo, že by tieto služby boli viazané na jedno miesto, tak súd uzavrel, že strany sporu sa nedohodli na presnom odbernom mieste pre internet, a preto neexistujú dôvody na odstúpenie od zmluvy. Taktiež uviedol, že žalobkyňa nepreukázala, že jej žalovaný garantoval v zmluve pokrytie signálom presne v mieste jej bydliska, čím neuniesla dôkazné bremeno. Žalobkyňa v tejto súvislosti v odvolaní uviedla, že skutočne samozrejme sa v zmluve takýto údaj nenachádzal, lebo zmluva nebola uzavretá ako výsledok rokovania strán, ale ako formulárová zmluva s predpripraveným obsahom, kde obsah určuje výlučne žalovaný ako dodávateľ služby. Napriek tomu žalobkyňa zmluvu uzavrela preto, lebo pracovníčkami pred jej uzavretím bola ubezpečená, že signál v mieste jej bydliska je a služba jej tam poskytovaná bude. Súd neprihliadal v tomto smere na jej výpoveď, ale aj na výpoveď ňou označeného svedka a postupoval tak, že jej odňal právo na spravodlivý proces. Súd jednoducho neakceptoval dôkaz - svedeckú, resp. účastnícku výpoveď, aj keď neuviedol, prečo tak učinil a v čom bola výpoveď žalobkyne a svedka Vasiľa pre súd nepoužiteľná a nepresvedčivá. S poukazom na ust. § 597 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré sa dá analogicky aplikovať žalobkyňa bola ubezpečená, že služby, ktoré si zakupuje, ako aj výrobok - notebook, sú dostupné aj v mieste jej bydliska a ako spotrebiteľka mohla dôvodne očakávať, že toto zariadenie bude môcť využiť najmä v mieste svojho bydliska a ak ide o mobilné pripojenie, tak prípadne aj inde, ale pre spotrebiteľa je podstatné a pri žalobkyni to tak bolo, aby v mieste bydliska pripojenie mala. Žalobkyňa a ani priemerný spotrebiteľ si nezakúpi notebook a služby, ktoré môže využívať všade, len nie doma. Na to jej stačí telefón, ktorý predtým už mala, čo bolo v konaní aj preukázané. Žalobkyňa teda bola uvedená do omylu v otázke dostupnosti služby v mieste jej bydliska, pričom išlo o okolnosť podstatnú pre žalobkyňu pre uzavretie zmluvy, čo zakladá právo žalobkyne od zmluvy odstúpiť, respektíve čo činí uzavretie zmluvy neplatným. Žalobkyňa preukázala svoje tvrdenie, že v mieste bydliska nebol žiaden signál, aby mohla využívať služby žalovaného v zmysle uzavretej predmetnej zmluvy a jej dodatku tak svojou výpoveďou ako aj výpoveďou svedka T. U. a túto skutočnosť potvrdzujú aj vyššie uvedené faktúry o nulovej spotrebe. Vypočutý svedok navrhovaný žalovaným na pojednávaní (pán T. J.) vypovedal o skutočnostiach, ktoré sú irelevantné pre toto konanie. T. J. uviedol, že v obci Ruskov nikdy nebol, nikdy tam žiadne meranie signálu nevykonával, nebol prítomný pri uzavretí žiadnej zmluvy sporovými stranami a čo je najdôležitejšie, opieral sa o akési merania z roku 2011, teda mimo rozhodujúceho obdobia, preto žalobkyňa považovala za preukázané jej tvrdenie, že v mieste jej bydliska na adrese Ruskov č. XX signál žalovaného nebol dostupný vôbec a žalovaný nepredložil žiadne dôkazy na preukázanie opak, teda že v tom čase bola služba dostupná. Skutočnosti uvádzané žalovaným a akékoľvek reklamačné konanie je irelevantné, pretože nejde o výpadok služby, ani o kolísajúcu silu signálu, ale služba nie je dostupná vôbec, teda ako spotrebiteľka túto službu využiť nemôže vôbec a jasne je dané jej právo od zmluvy odstúpiť v zmysle zákona, lebo ide o podstatné porušenie zmluvy dodávateľom a to najmä keď pred uzavretím zmluvy bola ubezpečená o dostupnosti služby, čo sa ukázalo byť nepravdivým. Súd v tomto spore neakceptoval nerovnovážne postavenie jej ako spotrebiteľky a neposkytol jej ochranu proti silnejšej zmluvnej strane - žalovanému, čím porušil jej práva na spravodlivý proces. Pokiaľ o

nesprávne právne posúdenie veci vo vzťahu k neprijateľnosti podmienok, súd nesprávne právne posúdil ich neprijateľnosť, respektíve sa s jej tvrdeniami ohľadne ich neprijateľnosti a poukazom na judikatúru súdov Slovenskej republiky, ale aj Európskeho súdneho dvora, nevysporiadal s týmito argumentami vôbec. Uvedené podmienky jasne nútia žalobkyňu ako spotrebiteľku zotrvať vo vzťahu so žalovaným, aj keď tento jej neposkytuje služby riadne, a to od počiatku. Žalobkyňa bola nútená žalovanému zaplatiť zmluvnú pokutu, aby bola vôbec zo zmluvného vzťahu so žalovaným vyviazaná, dokonca ju žalovaný donútil k zaplateniu tak, že jej prestal poskytovať aj iné služby, na základe iných zmlúv, ktoré služby ale žalobkyňa riadne uhrádzala, pretože ich aj využívala. Poukázala ďalej na to, že bod 7.1 všeobecných podmienok jej odopiera ako spotrebiteľke právo odstúpiť od zmluvy napriek tomu, že dodávateľ tú službu neposkytuje a s tým súvisí bod 4.3 týchto podmienok, ktorý rovnako na odstúpenie od zmluvy stanovuje podmienky v neprospech spotrebiteľa, čo je v rozpore s ust. § 53 ods. 4 písm. h), k) a m) Občianskeho zákonníka, s tým súvisí aj požadovanie neprimerane vysokej zmluvnej pokuty, v tomto prípade 240 €, ktorú však žalobkyňa bola nútená uhradiť. Preto žalobkyňa namieta právne posúdenie podmienok vykonané súdom prvej inštancie a trvá na tom, že tieto podmienky sú neprijateľné a teda neplatné. Súd pochybil aj po procesnej stránke nakoľko ani na jednom pojednávaní vo veci nedodrжал postup podľa § 181 ods. 2 CSP, a to najmä že neurčil ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré považuje nesporné, ani svoje predbežné právne posúdenie veci. Žalobkyňa i žalovaný sa tak až z rozsudku dozvedeli, z ktorých skutkových a právnych záverov súd vychádza, čím zasiahol do ich práva na spravodlivý proces, práva navrhovať dôkazy a objasniť tak všetky okolnosti prípadu.

7. Žalovaný sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny s dostatočne zisteným skutkovým stavom a so správnym právnym posúdením, odvolanie žalobkyne považuje za nedôvodné a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil a priznal žalovanému proti žalobkyňi náhradu trov odvolacieho konania. Opätovne poukázal na to, že žalobkyňa žiadnu reklamáciu nepodala, nereklamovala kvalitu poskytnutej služby, ani nesposkytnutie služby, nepredložila žalovanému žiaden relevantný dôkaz preukazujúci tvrdenie, že v mieste jej bydliska nie je signál. Z výsluchu žalobkyne a svedka T. U. vyplynulo len to, že svedkovi sa v určitý deň nepodarilo zrealizovať pripojenie k internetu, a to nemôže byť relevantným dôkazom preukazujúcim neexistenciu signálu. Preto nedošlo k platnému odstúpeniu od zmluvy zo strany žalobkyne pre jej nenaplnenie zákonných ani zmluvných predpokladov na toto odstúpenie. Svedok T. J. ako odborný pracovník v oblasti šírenia signálu vo svojej výpovedi uviedol, že nie je možné odlíšiť signál na telefón a signál na internet, žalovaný preukázal, že v mieste bydliska žalobkyne bol v čase uzavretia zmluvy pokryté miesto jej bydliska signálom v kvalite 2G, toto tvrdenia žalobkyňa žiadnym relevantným spôsobom nevyvrátila. Ak teda žalobkyňa v mieste bydliska mala signál na mobilný telefón s určitou musela mať aj signál internetu. Keďže mobilné telefónne služby a služby internetu sú poskytované na základe existencie jedného signálu a žalobkyňa v konaní tvrdila, že mobilné telefónne služby v mieste svojho bydliska využívala, tým je vyvrátené jej tvrdenie o neexistencii signálu internetu.

8. Krajský súd v Košiciach rozhodol o odvolaní žalobcu uznesením sp. zn. 2Co/311/2019 zo dňa 25.08.2020 tak, že zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odvolacie dôvody sú naplnené. Súd prvej inštancie sa v prvom rade dopustil pri prejednávaní tohto sporu viacerých procesných pochybení. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že došlo zo strany žalobkyne k čiastočnému späťvzatiu žaloby - výroku, ktorým žiadala určenie, že právny vzťah medzi stranami sporu založený predmetnou Zmluvou a jej dodatkom nie je a že v tejto časti bolo konanie zastavené. Toto konštatovanie však nezodpovedá obsahu spisu. Odvolací súd zo zápisnice o pojednávaní dňa 2.9.2019 zistil, že právny zástupca žalobkyne v tejto časti zobral späť žalobu, s čiastočným späťvzatím súhlasila aj žalovaná strana, avšak o pripustení späťvzatia a čiastočnom zastavení konania súd prvej inštancie vôbec nerozhodol. Odvolací súd dospel tiež k záveru, že rozhodnutie vo veci samej o nárokoch žalobkyne, na ktorých trvala počas sporu je predčasné a odôvodnenie nezodpovedá požiadavkám na odôvodnenie kladeným ustanovením § 220 ods. 2 CSP, lebo je nedostatočné a nedáva odpoveď na všetky dôležité otázky, ktoré v spore nastali. Nevedno prečo sa súd prvej inštancie stotožnil bez ďalšieho s tvrdeniami žalovaného ohľadne pokrytia miesta bydliska žalobkyne signálom internetu (a svedeckej výpovedi svedka, ktorý je pracovníkom žalovaného), keď nebolo preukázané, že k čase uzavretia zmluvy došlo k meraniam signálu a nebol predložený ani iný relevantný dôkaz o existencii signálu. Odvolací súd zastáva názor, že aj keď v tomto prípade ide o mobilný internet, je len samozrejmé, že žalobkyňa ho chcela využívať aj v mieste svojho bydliska, ba uzavretie zmluvy splnením tejto požiadavky podľa jej tvrdení aj podmienila. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal so svedeckou výpoveďou svedka Vasiľa, ktorý jednoznačne odpovedal na otázku, že

bol prítomný, keď sa žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy pýtala na pokrytie signálom miesta jej bydliska, pričom pracovníčkou žalovaného bola ubezpečená, že tam pokrytie je a ukazovala im aj mapu. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal tým (a nevykonal iné dokazovanie, pričom ide o žalobkyňa - spotrebiteľku) že ak sa preukáže, že žalobkyňa bola ubezpečená o pokrytí miesta svojho bydliska signálom zo strany žalovaného a toto ubezpečenie sa ukázalo nepravdivým. Neuviedol ani relevantné ustanovenie § 44 ods. 8 zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, uviedol ustanovenie § 48 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a nevyporiadal sa ani so vzťahom zákona o elektronických komunikáciách a Občianskeho zákonníka.

9. Súd uznesením sp. zn. 7C/231/2013 zo dňa 11.10.2021 konanie v časti určenia, že právny vzťah založený medzi žalobkyňou a žalovaným Zmluvou o poskytovaní verejných služieb č. E. zo dňa 27.02.2013 s Dodatkom ID dodatku XXXXXXXX zo dňa 27.02.2019 nie je, zastavil.

10. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 18.01.2022. Žalobkyňa sa na pojednávanie nedostavila, dostavil sa jej právny zástupca. Nedostavil sa žalovaný, dostavila sa jeho právna zástupkyňa. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu. Na pojednávaní súd uviedol predbežné právne posúdenie. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že vzhľadom na to, že predbežný právny názor súdu v podstate korešponduje s tým čo tvrdil aj v žalobe, pokiaľ sa týkalo o tú neplatnosť zmluvy a korešponduje najmä aj s uznesením krajského súdu, ktorý v tejto veci zrušil pôvodne vydaný prvostupňový rozsudok, nemá žiadne osobitné vyjadrenie k tomuto predbežnému názoru a v podstate s ním súhlasí. Právny zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že s predbežným právnym posúdením súdu nesúhlasí. Poukázala na vykonané dokazovanie, a to tú skutočnosť, že žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že v čase uzatvárania zmluvy využívala telekomunikačné služby žalovaného a v konaní uviedla, že ak v mieste bydliska žalobkyne existoval signál na využívanie telekomunikačných služieb, a to hovorov, existoval aj signál na využívanie služieb internetu. Že doposiaľ skutkové zistenie súdu, že v mieste bydliska žalobkyne signál nie je, sa nezakladá na pravde. K tomu sa vyjadril aj odborný pracovník - zamestnanec žalobcu. Ak má súd pochybnosť o tomto dôkaze, že sa jedná o pracovníka žalobcu, je možné, keďže ide o spotrebiteľa, vykonať aj dôkaz výsluchom iného odborného pracovníka, ktorý sa vyjadrí k tejto skutočnosti. Že, ak je možné v danom mieste telefonovať, tak existuje aj pokrytie signálom v danom mieste čo sa týka internetu. Áno, k tomu sa vyjadril aj pracovník, je možné, že kvalita signálu bola nižšia, alebo bola nižšia v čase, keď sa žalobkyňa pokúšala pripojiť na internet, avšak žalobkyňa žiadnym spôsobom neumožnila žalovanému zmerať kvalitu signálu v čase, keď od zmluvy odstúpila. Čiže, podľa jej názoru, žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno o neexistencii signálu. Žalovaný predložil v konaní listinný dôkaz, a to pokrytie signálom v roku 2011, kde pokrytie signálom sa v čase stále zlepšuje, tak je vylúčené, aby v roku 2011 bolo v mieste bydliska žalobkyne pokrytie signálom a v roku 2013 to pokrytie nebolo. Takže s týmto skutkovým zistením súdu žalovaný nesúhlasí a má za to, že listinné dôkazy nachádzajúce sa v súdnom spise tento názor vyvracajú. Nato právny zástupca žalobkyne uviedol, že netreba prekrúcať žiadne slová žalobkyne. Pokiaľ vie nebolo predmetom dokazovania, či telefonovala na mieste, kde bol napríklad umiestnený tento router, resp. notebook. To, že máte mobil pri uchu a pôjdete vonku na dvor alebo pred bránku si zavolať je jedna vec, ale to neznamená, že máte signál. Zároveň ona v tom čase povedala, že pracovala aj Rakúsku, v dome mala zavedenú linku, aby mohla telefonovať so svojou mamou. To všetko odznelo vo výpovedi žalobkyne. Takže zároveň navrhuje zamietnuť dôkazy, ktoré navrhla protistrana, nakoľko sa jedná o dôkazy, ktoré mala možnosť už skôr predložiť, dokonca niektoré už bol pokus o ich preukázanie výsluchom pána, ktorý tu bol, ale tento dôkaz sa ukázal byť pre konanie irelevantný, čo napokon potvrdil aj krajský súd vo svojom zrušovacom uznesení. Inými slovami nič, žiaden dôkaz nebol v konaní doposiaľ vykonaný a podľa jeho názoru ani neexistuje o tom, že by tvrdenia klientky sa nezakladali na pravde. Je to úplne nelogické, že by klientka si jeden deň kúpila a hneď na druhý deň išla vrátiť veci z jedného dôvodu, pretože tam jednoducho nemala signál, o čom ju ubezpečili pracovníci. To je podstata a s týmto súhlasí s právnym názorom súdu a považuje teda návrh, ktorý navrhla žalovaná strana po ôsmych, či deviatich rokoch vedenia sporu za irelevantné a také, ktoré neboli oznámené, resp. zabezpečené včas. Nato právna zástupkyňa žalovaného uviedla, že má za to, že už z doteraz vykonaného dokazovania, a to výsluchu žalobkyne, jej postup, výpoveď svedka a predložené listinné dôkazy, preukázal, že v čase uzavretia zmluvy s určitou istotou bolo pokrytie signálom v mieste bydliska žalobkyne. Mala za to, že tieto listinné dôkazy sa v spise nachádzajú a aj to, že žalobkyňa nemá odbornú spôsobilosť ani svedok, ktorý zapájal ten internet. Nie je možné, aby to, že v určitom okamihu sa nejakému laikovi nepodarilo pripojiť na internet, dôjsť k právnemu záveru, že v tomto mieste nebolo pokrytie internetom. To je podľa jej názoru absurdné. To ako keby ste tu mali plot, mali elektrický prúd, ale by bol výpadok elektriny a v tom momente

by ste zisťovali, že tu nie je pokrytie, že tu nie je elektrina. Veď to je, podľa jej názoru je to... Čiže to nieže navrhuje nejaký dôkaz po ôsmich rokoch. Ak tieto dôkazy, ktoré sa nachádzajú v súdnom spise, považuje súd za nedostatočné, tak v tom prípade, keďže ide o spotrebiteľa, môže súd vykonať aj také dôkazy. Mala za to, že listinný dôkaz - meranie signálu v roku 2011 a výpoveď odborného pracovníka je dostatočné na to, že tvrdenie žalobkyne o tom, že v čase uzatvorenia zmluvy nebolo pokrytie signálu internetu je nepravdivé.

11. Podľa ust. § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

12. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise, výsluchom svedkov a zistil tento skutkový stav:

13. Súd vychádza zo zistení, že nebolo sporným, že žalobkyňa so žalovaným uzavreli dňa 27.02.2013 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb E. a dodatok k predmetnej zmluve. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej VZP). Uvedenou zmluvou žalovaný poskytol žalobkyni využívanie telekomunikačných služieb prostredníctvom SIM karty číslo XXXX XXX XXX, ktorú obdržala žalobkyňa. Dohodli sa na aktivácii účastníckeho programu Mobilný internet Premium a na SIM karte registrovanej na účastníka - žalobkyňu a zároveň sa dohodli aj o odpredaji zariadenia, a to notebooku zn. HP COMPAQ Presario CQ 58-250 za sumu 169 €, ktorú žalobkyňa zaplatila. Podľa vyjadrenia žalobkyne pri uzatváraní zmluvy bola zabezpečená pracovníčkou žalovaného, že v mieste jej trvalého bydliska Ruskov č. X je dostupná služba - internet. Skutočnosť bola iná, pripojenie nebolo možné, čo potvrdil aj svedok T. U., ktorý so svojim priateľom C. K. sa pokúšali pripojiť na internet, ale nepodarilo sa im to. Žalobkyňa na nasledujúci deň vrátila žalovanému router, za ktorý jej žalovaný vrátil kúpnu cenu a notebook taktiež chcela vrátiť, ale pracovníci v predajni to odmietli z dôvodu, že bol vybalený. Ako dôvod vrátenia uviedla nemožnosť pripojenia sa na internet, čo žalovaný neakceptoval. Žalobkyňa listom zo dňa 13.03.2013 adresovaným žalovanému odstúpila od zmluvy a zároveň si uplatnila aj ďalšie nároky. V tomto odstúpení uviedla, že uzatvretiu zmluvy predchádzalo uistenie zo strany žalovaného, že v mieste bydliska žalobkyne je dostupný mobilný internet a že tento bude môcť žalobkyňa využívať. Podľa nej ale skutočnosť bola iná, mobilný internet nebol a nie je v mieste bydliska dostupný a z uvedeného dôvodu nemôže využívať služby konkrétne účastnícky program Mobilný internet Premium a taktiež ani zakúpený notebook. Na základe tohto zistenia bezodkladne reklamovala na predajnom mieste spoločnosti v Košiciach danú skutočnosť, ale nebolo jej vyhovené. Z toho dôvodu oznámila žalovanému, že odstupuje od zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXX zo dňa 27.02.2013 v znení dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb č. zmluvy E., ID k dodatku XXXXXXXX v celom rozsahu a zároveň žiadala o vrátenie poskytnutých plnení zo svojej strany, a to vo výške 169 € s tým, že notebook zn. HP COMPAQ Presario CQ 58-250 bol vrátený spoločnosti a nachádza sa v pobočke žalovaného.

14. Žalovaný listom zo dňa 12.04.2013 odpovedal žalobkyni, že v bode 7.3 VZP, ktoré sú súčasťou zmluvy je uvedené, že vzhľadom na charakter šírenia rádiových vln spoločnosť Orange nezaručuje na každom mieste geografickej oblasti pokrytej signálom siete, že účastník dosiahne pripojením k sieti rovnakú alebo najvyššiu kvalitu a dostupnosť poskytovaných služieb. Nezodpovedá preto za prípadné zhoršenie kvality prenosu signálu, resp. kvality služieb (vrátane zníženia rýchlosti prenosu dát, priepustnosti prenosu dát a podobne) spôsobené poveternosťmi, fyzikálnymi alebo inými vplyvmi. Nedostatočné pokrytie signálom niektorých geografických oblastí Slovenskej republiky nezakladá právo účastníka na odstúpenie od zmluvy a žalobkyňa o pokrytí signálom v oblasti jej bydliska je informovaná vzhľadom k tomu, že má s ich spoločnosťou uzavreté ďalšie štyri zmluvné vzťahy. Preverení údajov ich interných systémov sa zároveň potvrdil fakt, že dátové prenosy boli prostredníctvom SIM karty s telefónnym číslom XXXX XXX XXX, ktorú obdržala na základe podpísania zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. E., ako aj dodatku k tejto zmluve vykonávané. Služba teda poskytovaná je a dátové prenosy je možné vykonať. Službu mobilný internet je zároveň možné využívať na väčšine územia Slovenskej republiky, súhlas s obsahom dokumentov predložených na predajnom mieste, ako aj správnosť zadaných údajov žalobkyňa v plnej miere prejavila svojim podpisom. V súlade s VZP upozornili, že zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú. V bode 4.3 je uvedené, kedy je žalovaný oprávnený odstúpiť od zmluvy a ani jedna z uvedených podmienok v tomto prípade splnená nebola, a preto požiadavka na odstúpenie od zmluvy bez účtovania zmluvnej pokuty s ohľadom na uvedené nevyhovujú. Právna zástupkyňa žalovaného tvrdila, že v mieste bydliska žalobkyne v čase uzatvorenia zmluvy bolo

pokrytie signálom 2G a služby internetu sa dali využívať. Poukázala, že ide o „mobilný internet Premium“, ktorý bol predmetom zmluvy uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným a tento internet nebol viazaný na žiadne konkrétne miesto. Taktiež využívanie služby prostredníctvom notebooku nie je viazané na konkrétne miesto a nikde v zmluve nie je dohodnuté miesto, na ktorom sa má využívať internet. Taktiež poprela, že v mieste trvalého bydliska nebolo pokrytie signálom internetu.

15. Svedok T. J. vo svojej výpovedi uviedol, že pracuje u žalovaného od roku 2000 na pozícii senior rádiodizajn inžinier a zaoberá sa problémom šírenia signálu základňovej stanice. Uviedol, že na základňovej stanici v Ruskove s názvom 313 KO bola v rozpätí rokov 2011-2012 technologická obmena všetkých zariadení a aj na všetkých základňových staniciach na celom Slovensku a z tohto obdobia majú merania signálu, lebo preberali stavbu po výmene technologických zariadení. Tvrdil, že z tohto merania je preukázané, že v danej obci Ruskov bola dosiahnutá najvyššia možná úroveň signálu, ktorú v tom čase vedeli poskytnúť. Práve v časti Ruskov XX, kde má žalobkyňa trvalé bydlisko, dosahovalo pokrytie signálu najlepšie možné pokrytie. Taktiež potvrdil, že aj mobilný internet je súčasťou tohto pokrytia. Nie je možné odlíšiť od signálu na telefón signál na internet. Rodinný dom žalobkyne je v tom lepšom pokrytí. Pripustil, že môže byť aj taký problém, že notebook je za hrubými múrmi alebo v pivničných priestoroch a tam môže byť horší signál, ale to je spôsobené konštrukciou domu.

16. Svedok T. U. (ktorý je v príbuzenskom vzťahu so žalobkyňou, je jeho tetou) vo svojej výpovedi uviedol, že bol požiadaný žalobkyňou, nakoľko mal motorové vozidlo, aby ju zaviezol do Košíc, že si chce vybaviť internet. Najprv išli do predajne Orange, žalobkyňa povedala čo chce a vtedy jej ponúkli internet s tým, že pokrytie v tejto oblasti je. Dostala router, dostala notebook a odišli. Požiadal svojho priateľa, ktorý je v tejto oblasti pomerne dosť známy, aby mu prišiel pomôcť zapojiť tento internet. Skúsili ho spojazdniť vo všetkých štyroch izbách, ktoré sú na všetky svetové strany, ale nikde signál nebol, preto na ďalší deň išli znovu do spoločnosti Orange, že signál tam nie je, pokrytie internetom nie je, že žalobkyňa nemôže využívať internet na ten účel, na aký chcela, a preto vrátila router, za ktorý jej vrátili peniaze, ale notebook neprijali s tým, že ona ho mala otvorený. Je pravdou, že bol otvorený, lebo ho chcela spojazdniť, inak sa to nedá len tým, že sa notebook otvorí a zistí sa, či internet je v danej oblasti. Potvrdil, že bol prítomný na predajni v čase, keď žalobkyňa sa mala spýtať, či je v mieste jej bydliska pokrytie internetom s tým, že osobne im pracovníčka ukázala mapu, kde bolo zaznačené, že je pokrytie. Potvrdil tiež, že na druhý deň zo strany žalobkyne došlo k reklamácie služby, vrátila router, notebook, lebo internet nemal žiadny signál, nebolo funkčné pripojenie.

17. Podľa § 44 ods. 1 zák. č. 351/2011 Z. z. zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

18. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 49a Občianskeho zákonníka právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútku nerobí právny úkon neplatným.

21. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

23. Čo sa týka právneho posúdenia veci súd uvádza, že žalobkyňa a žalovaný mali uzavrieť dňa 27.02.2013 zmluvu podľa zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách a súčasne sa malo jednať o zmluvu spotrebiteľskú podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd je však toho názoru, že zmluva je neplatná od počiatku s poukazom na ust. § 49a Občianskeho zákonníka, keďže žalobkyňa bola uvedená do omylu (pracovníčkou žalovaného) pri uzatváraní zmluvy čo sa týka pokrytia signálu v mieste bydliska žalobkyne a bez toho, aby mohla mobilný internet používať v domácom prostredí, by zmluvu neuzavrela (keďže tieto skutočnosti považovala žalobkyňa za rozhodujúce). Túto skutočnosť má súd za preukázanú zo samotného konania žalobkyne, potvrdené svedkom U., keď obaja zhodne vypovedali, že žalobkyňa chcela službu internet využívať v domácom prostredí a bez uistenia o signály v mieste jej bydliska zo strany pracovníčky žalovaného nebola jej vôľa zmluvu uzavrieť. Súd mal tiež za preukázané, že akonáhle žalobkyňa zistila, že v jej bydlisku nebude možné služby internet využívať, na druhý deň šla službu reklamovať a mala vôľu od zmluvy odstúpiť (teda z jej konania nemožno mať najmenšiu pochybnosť v úmysle zmluvu uzavrieť a využívať službu internet jedine v domácom prostredí). Vrátila router, s čím súhlasil aj žalovaný prostredníctvom zamestnanca na pobočke, notebook ale žalovaný odmietol prevziať s tým, že už bol otvorený. Súčasne mal súd za preukázané, že žalobkyňa v mieste bydliska nečerpala žiadne dáta a to z faktúr od 27.2.2013 do 26.7.2013 (v čase od uzavretia zmluvy do odstúpenia od zmluvy), kde bola vykazovaná spotreba 0,00 (č. l. 40 - 43 spisu). Tiež zo svedeckej výpovede svedka J. nebolo preukázané, že v čase uzavretia zmluvy došlo k meraniu signálu a nebol predložený ani iný relevantný dôkaz o existencii signálu. V dôsledku uvedenia žalobkyne do omylu (ohľadom signálu v mieste jej bydliska) preto zmluva nebola uzavretá platne, je teda neplatná od počiatku, preto sú si strany povinné vydať, čo si navzájom plnili, keďže z ich strán došlo k bezdôvodnému obohateniu. Nebolo sporné, že kúpna cena notebooku bola vo výške 169 € a tiež nebolo sporné, že žalobkyňa uhradila zmluvnú pokutu za odstúpenie do zmluvy vo výške 240 €, preto má žalobkyňa nárok na zaplatenie sumy 409 € oproti povinnosť vydať notebook žalovanému. Z týchto dôvodov súd považuje žalobu v časti o zaplatenie sumy 409 € voči povinnosti žalobkyne vydať notebook žalovanému za dôvodnú.

24. Čo sa týka ostatných požadovaných nárokov žalobkyne (určenia neprijateľných zmluvných podmienok za neplatné a nato naviazané priznanie primeraného finančného zadostučinenia) vzhľadom k tomu, že zmluva je od počiatku neplatná, v tomto rozsahu je žaloba nedôvodná, keďže k uzavretiu zmluvy nedošlo, a teda nemožno sa domáhať určenia neprijateľných zmluvných podmienok z neplatnej zmluvy a súčasne tak neboli splnené podmienky na primerané finančné zadostučinenie, preto súd v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

25. Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods. 2 Obč. zák.).

26. Podľa ust. § 3 Nariadenia platnom od 01.02.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania, ktorý bol vyčíslený v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením a to vo výške 5,75% ročne zo sumy 169 € od 20.03.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,75% ročne zo sumy 240 € od 24.07.2013 do zaplatenia.

28. Vzhľadom na uvedené rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

29. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (§ 255 ods. 2 CSP).

30. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

31. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. O nároku na náhradu trov celého (vrátane odvolacieho) konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobkyňa bola v konaní čiastočne úspešná a čiastočne neúspešná, zavinila tiež čiastočné zastavenie konania. Žalovaný bol v konaní úspešný tiež len čiastočne, preto súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).